

TAR KÁROLY

Látó

Levélnyelvét nyújtogatja az orgona.
Látod, rajtam nem fogott a fagy foga.
Ezer rügyből leveles lesz a liget.
Holnap püspöklila áhítattal integet.
Látod, így érhetsz illatos új tavaszt.
Feledj minden agyadba nyilalló panaszt.
Látod, már látod alagutad fényét,
emlékezésed hungaroringje végét,
s a kockás zászlót, mely öröklétet fakaszt.

Vágy és szenvedés

Nincs vágy, nincs szenvedés – Buddha

minek a szám, szép szavam nincsen
minek a vágy, szeretóm sincsen
nincsen szava a tisztavirágnak
nincsen szája a párosodásnak
keserű-édes a vágy mindnek

A búsképző sírverse

Haikucsokor

Istentől soha
semmit nem kértem, kaptam
hideget sokat
kevés meleget
éppen eleget jóból
rosszból is bőven
mit kitapostam
magamból másokból is
gátlástalanul
családi sírom
a Házsongárdban minden
maradék kincsem
viszem magammal
örömöm nagy kalappal
legyen tietek
Isten veletek
kicsoda ellenetek
szívből kívánom

NÉVJEGY

TAR KÁROLY (1935, Kolozsvár) író, szerkesztő. Fémipari technikus, újságírói és tanári, majd sajtóvezetői diplomát szerzett. Publicista, főszerkesztő, aranytollas újságíró. Fél száz (regény-, vers-, riport- stb.) kötet szerzője. 1995-től unokái nevelésére Svédországba távozott, magyar irodalmi és családi lapot, rádióadást alapított és szerkeszt. Munkásságát a Magyar Érdemrend lovagkeresztjével és a Pro Cultura Hungarica díjjal jutalmazták.